

456. 3.

MEMORIE VAN TOELICHTING

Onder verwijzing voor het overige naar de ingewonnen ambtsberichten ¹⁾ ten aanzien van de verzoeken om naturalisatie van Dr. CAROLUS JOANNES GISLENUS MARIA BORMS en 21 anderen moge de ondergeteekende het volgende aanteekenen.

Vier van de twee en twintig voorgedragenen (artikel 1 onder 3°, 9°, 11° en 13°) zijn oud-Nederlanders, die het Nederlanderschap door onwillekeurig verzuim buitenslands van de tot zijn behoud vereischte kennisgeving verloren hebben en deswege overeenkomstig artikel 3bis der wet van 12 December 1892 (*Staatsblad* n°. 268) op het Nederlanderschap en het ingezetenschap, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 31 December 1920 (*Staatsblad* n°. 955), voor kosteloze naturalisatie in aanmerking worden gebracht.

De verzoeker, genoemd in artikel 1 onder 1°, van Belgische nationaliteit, is sinds 1918 hier te lande gevestigd. Hij is gehuwd met eene vóór haar huwelijk Nederlandsche vrouw en gevoelt zich Nederlander. Aan de universiteit te Groningen heeft hij met goed gevolg het artsexamen afgelegd. Thans is hij werkzaam als geneesheer-directeur van het gesticht „Reinier van Arekel”.

De in artikel 1 onder 2° genoemde verzoeker, eveneens van Belgische nationaliteit, woont, behoudens korte onderbreking, vanaf zijn zevende jaar in Nederland, waar hij voornemens is te blijven. Ook zijne ouders zijn hier gevestigd. Hij heeft eene Nederlandsche opvoeding genoten en gevoelt zich Nederlander. Als beton-technicus bij het Rijksbruggenbureau heeft hij een bestaan.

De in artikel 1 onder 4° genoemde, Nederlander van geboorte, heeft als minderjarige het Nederlanderschap verloren door naturalisatie zijns vaders tot Duitscher. Hij woont sedert een aantal jaren in Nederland en is niet voornemens naar Duitschland terug te keeren. Als machine-bankwerker verdient hij zijn brood.

De verzoeker, genoemd in artikel 1 onder 5°, geboortig uit Freijburg aan de Unstrut (Pruisen), is sinds 1920 in Nederlandsch-Indië gevestigd. Hij is gehuwd met eene vóór haar huwelijk Nederlandsche vrouw. Zijne kinderen zijn in Nederlandsch-Indië geboren. Ook met het oog op zijne vrouw en kinderen wordt het Nederlanderschap door hem begeerd. Als administrateur op eene Gouvernements-Rubberonderneming heeft hij een genoegzaam bestaan.

De in artikel 1 onder 6° genoemde verzoeker, afkomstig uit Berlijn, is sinds Januari 1929 in Nederland woonachtig en is voornemens te blijven. Hij stelt zich voor met eene Nederlandsche in het huwelijk te treden, waarvoor eene woning reeds is ingericht. Als hoofdkweker in eene boomkwekerij verdient hij het brood.

De in artikel 1 onder 7° genoemde verzoekster, Nederlandsche van geboorte, heeft het Nederlanderschap verloren door huwelijk met een Oostenrijker. Na ontbinding van het huwelijk heeft zij verzuimd de kennisgeving te doen, bedoeld bij artikel 8 der wet van 12 December 1892 (*Staatsblad* n°. 268) op het Nederlanderschap en het ingezetenschap, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 31 December 1920 (*Staatsblad* n°. 955).

De verzoeker, genoemd in artikel 1 onder 8°, geboortig uit Hirschberg (Pruisen), is sinds 1923 hier te lande gevestigd. Hij gevoelt zich ingeburgerd en is voornemens te blijven. Als directeur van eene nijverheidsonderneming heeft hij een genoegzaam bestaan.

De in artikel 1 onder 10° genoemde verzoeker is geboortig uit Morsbach-Würselen (Pruisen). In 1906 is hij met zijne ouders naar Nederland gekomen, waar hij sindsdien onafgebroken ge-

woond heeft. Hij is gehuwd met eene vóór haar huwelijk Nederlandsche vrouw. Eene zijner zusters is met een Nederlander gehuwd. Zijne kinderen zijn in Nederland geboren. Hij gevoelt zich Nederlander. Als bankwerker aan de Domaniale Steenkolenmijn te Kerkrade voorziet hij in het onderhoud van zich en zijn gezin.

De in artikel 1 onder 12° genoemde is van Russisch-Poolsche afkomst. Hij is sinds 1927 in Nederland woonachtig en is voornemens te blijven. Zijne kinderen genieten eene Nederlandsche opvoeding. Als voorzanger en ritueel snijder heeft hij een bestaan.

De verzoeker, genoemd in artikel 1 onder 14°, geboortig uit Quakenbrück (Pruisen), is reeds sedert tal van jaren in Nederland woonachtig. Hij is gehuwd met eene vóór haar huwelijk Nederlandsche vrouw. Zijne kinderen zijn alle in Nederland geboren. Als handelsagent heeft hij een bestaan.

De in artikel 1 onder 15° genoemde verzoeker, Nederlander van geboorte, heeft het Nederlanderschap verloren doordat hij in 1907 de Belgische nationaliteit gekozen heeft. Sinds 1911 is hij hier te lande gevestigd. Hij is gehuwd met eene vóór haar huwelijk Nederlandsche vrouw. Zijne oudste dochter is met een Nederlander gehuwd. Hij gevoelt zich hier ingeburgerd. Ook met het oog op zijne kinderen wordt het Nederlanderschap door hem op prijs gesteld. Als algemeen procuratiehouder heeft hij een bestaan.

De in artikel 1 onder 16° genoemde is van Tsjecho-Slowaaksche herkomst. In 1908 kwam hij naar Nederland. Sindsdien heeft hij onafgebroken hier gewoond. Hij gevoelt zich Nederlander. Als gistmeester bij eene Nederlandsche Bierbrouwerij heeft hij een bestaan.

De verzoekster, genoemd in artikel 1 onder 17°, is afkomstig uit Papenburg-Obenende (Pruisen). Zij is sinds 1918 in Nederland gevestigd en is er als hoofd eener school bij het onderwijs werkzaam.

De in artikel 1 onder 18° genoemde verzoeker, geboortig uit Betzdorf (Pruisen), is sinds 1928 in Nederland woonachtig en is voornemens te blijven. Als directeur van eene Nederlandsche onderneming heeft hij een genoegzaam bestaan.

De in artikel 1 onder 19° genoemde, afkomstig uit Hamburg (Duitschland), is sinds 1920 hier te lande gevestigd. Hij is gehuwd met eene vóór haar huwelijk Nederlandsche vrouw. Zijn kind bezoekt eene Nederlandsche school. Hij gevoelt zich ingeburgerd. Als magazijnchef bij eene Nederlandsche onderneming heeft hij een bestaan.

De verzoeker, genoemd in artikel 2, is in Nederland geboren en heeft hier steeds gewoond. Hij is gehuwd met eene vóór haar huwelijk Nederlandsche vrouw. In het Nederlandsche leger heeft hij zijn dienstplicht vervuld. Tijdelijk is hij niet in staat geweest in het onderhoud van zich en zijn gezin te voorzien vanwege werkloosheid, doch thans heeft hij als turfgraver weder eene broodwinning.

Het wil den ondergeteekende voorkomen, dat deze verzoeker met het oog op zijne richtige nakoming van de dienstverplichtingen voor kosteloze naturalisatie in aanmerking mag worden gebracht.

De verzoeker, genoemd in artikel 1 onder 1°, heeft vóór het intreden der meerderjarigheid van zijne dochters Julia Maria Ludovica Gislana en Lea Camilla Edmonda Ghislana het verzoek om naturalisatie ingediend.

Het is billijk voorgekomen, voornoemde dochters alsnog door uitdrukkelijke wetsbepaling als medegenaturaliseerd te beschouwen.

Ten aanzien van allen geldt, dat zij, hetzij omdat zij thans geen nationaliteit hebben, hetzij omdat zij hunne nationaliteit door de voorgestelde naturalisatie zullen verliezen, niet eene dubbele nationaliteit zullen hebben.

De Minister van Justitie,
VAN SCHAİK.

¹⁾ Zijn, met de overige bij deze Memorie van Toelichting overgelegde stukken, nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.